

„otsi läbbi ja wata, et Kalilea-maalt ei olle ükski Prohwet üllestõusnud!“

Joan. IX. 1—14.

Jesus teggi sedda meest, kes pimme olli sündinud, jälle näggema, temma süllitas Ma peäle, teggi mudda süljest ja woidis sedda mudda selle pimmeda silmide peäle ja ütles temma wasto: „minne, pesse silmad Siloa tikis“, siis läks temma süna, pessi silmi ja tulli näggero taggasi! Se olli ta jälle hingamisse päwal.

Joan. X. 1—21.

Siin rägib meie kallis Õnnisteggia tähhendamisse sannaga lamba-lautast ja karjatsest. „Kes ei lähhe sisse uksest lammaste lauta, waid astub maialt sisse, se on warras ja rõwel! agga kes uksest sisse lähheb, se on lammaste karjane, sellel teeb uksehoidia lahti ja need lambad kuulwad temma heäle, ja temma kutsub ommad lambad nimme pärrast, ja wiib neid wälja; ja kui ta ommad lambad saab wäljaaianud, siis käib temma nende eel, ja

need lambad käiwad temma järrel, sest nemmad tundwad temma heält!“ — (Oh armad luggejad, wõtkem ka meie temma heält kuulda, wõtkem ka meie rõmoga ja wäsimatta temma järrel käia!)

Joan. X. 22—39.

„Siis peti kirriko päwa Jerusalemmas, ja talwe olli!“ — (Se kirriko pääw, mis Juda rahwas piddas, ep olnud mitte templi ehhitamise mällestusseks, mis nad agga ühhe päwa piddasid, waid se olli üks rõmo pühha, mis nemmad näddala otsa piddasid selle Jumala armo-mällestusseks, et Juda rahwas sedda templi, mis Eiria rahwas olli alwaks teinud, pärrast woitmist jälle ollid puhhastanud ja puhhitsenud). — „Kui Jesus sai õõlnud: Minna ja se Jesa olleme üks, ja minna ollen Jumala Poeg, siis otsisid nemmad ta tedda kinniwõtta ja temma läks jälle nende käest ärra!“

Keif need asjad, mis meie praego Joan. VII. peatükki senni kui X. peat. 39 salmist